

[Continuare de pe pagina 3]

Căci care minune este mai mare : întoarcerea umbrei pe cadranul solar al lui Ahaz, după cuvântul sfântului Tău prooroc, sau conlucrarea atâtor mii de lucruri din cer și de pe pământ, pentru a realiza minunea pe care eu însumi am putut s-o trăiesc acum ?

Soarele Tău a trebuit să strălucească la fereastra mea, la porunca Ta, exact acum, în ceasul contestării mele celei mai primejdioasă și ce minunat ai pregătit Tu totul, în înțelepciunea Ta, în parte deja cu mulți ani înainte, ca să mă păzești de lepădarea Cuvântului Tău și să-mi trezești credința !

„Doamne, mâna Ta cea dreaptă face mari minuni, mâna Ta cea dreaptă ajută cu putere.” Acum a deschis iar Biblia cu bucurie, ca un creștin credincios și din zi în zi a aflat tot mai mult :

„Cuvântul Domnului rămâne în veac.” [Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

Oare nu s-a rugat el cu destulă stăruință ? Sau n-a avut destulă credință ?

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

De ce nu primește răspuns ?

În sfârșit, Dr. Hardey își terminase înregistrarea rețetelor și toate lucrările cu registrul, se îndreptă în scaun și începu să vorbească cu Hudson despre lucrările lui Dumnezeu.

El era un bun credincios și când aveau puțin timp liber discutau despre cele spirituale. Hudson era încă ocupat cu fierberea unor siropuri medicinale, care cereau multă atenție, așa că era tăcut.

Deodată, Dr. Hardey își întrerupse firul vorbirii și zise : „Taylor, nu a fost azi ziua când trebuia să-ți dau salariul ?”

Dacă ar fi fost lovit în moalele capului, nu ar fi fost Hudson mai năucit decât de aceste vorbe. A fost bine că era cu spatele la doctor, și care nu a putut observa amărăciunea și întunecarea feței sale. Doctorul se îmbrăcă și plecă acasă, doar alătura.

Hudson se duse imediat în cămăruța din dos și căută liniștirea în fața Domnului. Curând deveni calm și chiar plin de bucurie. Mulțumi Domnului și pentru această stare. Știa că Domnul își are căile Lui nepricepute de noi și că el trebuia să aștepte în răbdare răspunsul Lui ...

[Continuare în numărul viitor]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

Foaia Creștinului

„Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, și fiecare zicea : „Cine este Acesta ?” „Este Isus, Prorocul din Nazaretul Galileii”, răspundeau noroadelor”.
[MATEI 21 : 10 - 11]

- Editorial
- Lumini peste veacuri. Hudson Taylor
- Studentul de la Halle (I)

Editorial. Intrarea Domnului Isus în Ierusalim

„Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe [lit. „casă cu puieți de smochin”], înspre Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici și le-a zis : „Duceți-vă în satul dinaintea voastră : în el veți găsi îndată o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea ; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.

Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite.”

Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul care zice :

„Spuneți fiicei Sionului : „Iată, Împăratul tău vine la tine, blând [în Zaharia sensul este de smerit, umil] și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.”

Ucenicii s-au dus și au făcut cum le poruncise Isus. Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra [lit. „S-a urcat deasupra lor”]. Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum ; alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum.

Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau : „Osana, [„Mântuiește, ne rugăm” – Citat din Psalmul 118 : 25] Fiul lui David !

Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului ! Osana în cerurile preainalte !” (Matei 21 : 1 - 9)

În cartea prorocului Zaharia 9 : 9, tot despre Domnul Isus erau scrise aceste cuvinte : „Saltă de veselie, fiica Sionului ! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului ! Iată că Împăratul tău vine la tine ; El este neprihănit și biruitor , smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe”.

[Continuarea de pe pagina 1]

Acest cuvânt : „Spuneți fiicei Sionului : „Iată, Împăratul tău vine la tine ...”, era scris de multă vreme, (cu aproximativ 550 de ani înainte), dar Isus, a știut când a venit vremea ... dar și faptul că la EL se referea proorocia respectivă !

Cuvântul profetic a fost împlinit, iar Împăratul a venit în Ierusalim așa cum a fost scris, dar pentru aceasta a fost nevoie de ucenici care :

1. să stea cu Isus,
2. să audă Cuvântul Lui și
3. să plătească prețul cerut, pentru ei la momentul respectiv.

Probabil că și ucenicilor le-a fost greu să facă acel împrumut pentru Isus ... dar totuși ei au cerut, iar Domnul Isus a beneficiat !

Pentru ca Domnul Isus să vină într-un oraș, (sau în oricare localitate), este nevoie de ucenicii Lui, care să plătească prețul ascultării de EL.

Domnul Isus nu vine oricum, ci doar în condițiile cerute de Cuvântul Lui Dumnezeu !

În aceste zile ne vom aminti de ultima săptămână pe care Domnul Isus a petrecut-o pe pământ !

În acea perioadă însă, cei mai mulți dintre contemporanii Lui, nu au beneficiat de harul de-a-L avea pe Domnul Isus cu ei în acele ultime zile !

Dacă citim numai relatările scrise de Evanghelistul Matei în continuarea capitolul 21 vom realiza că mulți din cei de atunci au irosit harul de care aveau parte chiar atunci !

Și în loc să Se apropie de Dumnezeu, prin atitudinile și prin cuvintele lor, ei s-au îndepărtat de Dumnezeu !

Dar eu mă apropii de Dumnezeu?

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA

LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

CAPITOLUL 5 | CONVERTIRI MINUNATE

STUDENTUL DE LA HALLE (II)

[Continuare din numărul trecut]

... A citit acestea și inima lui a încremenit :

„Deci soarele s-a dat înapoi cu zece trepte, cu care coborâse pe cadran.”

Această pretenție exagerată de la rațiunea lui, întrecea toate limitele capacității lui.

El citise despre atâtea minuni în Sfânta Scriptură și mintea lui nu s-a răzvrătit deloc.

Atunci de ce Creatorul întregii lumi, a Cărui ființă nu este altceva decât dragoste, de ce să nu facă minuni din dragoste pentru oamenii creați de El, spre mântuirea lor ?

Dar aici, în cazul acestei minuni este vorba despre altceva.

Măsura fiecărei minuni ar trebui să se orienteze după scopul care trebuie atins prin acea minune.

Aici scopul era să i se dea lui Ezechia un semn că se va însănătoși de boala lui și că va mai trăi încă 15 ani.

Pentru a atinge acest scop, nu este cu adevărat necesară o minune care să afecteze toate condițiile pământești și întregul nostru sistem solar.

„Aceasta nu este adevărat !”, a zis prin urmare studentul nostru ridicându-se de la masă, zguduit până în adâncul sufletului.

„Aceasta nu este adevărat !”, și-a reluat el propriile cuvinte.

„O astfel de minune de neînțeles și fără rost nu face Dumnezeu.

Și dacă această pagină a Bibliei nu este adevărată, nu mai am siguranța că vreun cuvânt din Biblie este adevărat.”

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuare de pe pagina 2]

El a închis Biblia cu un suspin adânc, cu intenția de a nu o mai deschide niciodată.

Este chiar imposibil să descriem starea tânărului bărbat din clipa aceea.

Chiar dacă Pilat a întreat, ridicând din umeri : „Ce este adevărul ?”, a găsit totuși în lăuntru său cel puțin ceva care să ofere un suficient motiv de bucurie sau durere, speranță sau teamă ; dar studentul nostru stătea în fața „nimicului absolut”.

L-a cuprins o tăcere plină de groază, în care urechea pare că aude urletul pustiului și vrăjmașul a zis triumfător : „Totul este minciună. De fapt, nu există nici un adevăr. Orice căutare a lui este zadarnică”.

Acum tânărul bărbat stătea la fereastră și se gândea la – nimic ! A durat destul timp până și-a revenit, cu un suspin adânc. Întâmplător – reiau : întâmplător strălucea soarele ; ar fi putut și să plouă. –

Întâmplător se aflau pe pervazul acestei ferestre și nu pe al celeilalte, chibriturile, al căror loc era în dormitor ! – Întâmplător și iar întâmplător –

O, Dumnezeule, cum te supărăm noi cu vorba aceasta! – era lângă chibrituri o lentilă dublu șlefuită concav (scobită), pe care studentul nostru a cumpărat-o întâmplător, cu ani în urmă, spre a-și mai omorî timpul cu experimente fizice.

Ce căuta lentila acolo ? Locul ei era în sertarul biroului. Cum s-a făcut, totuși, că lentila a rămas întâmplător acolo, peste noapte ?

O, Dumnezeule, cărarea mântuirii Tale trece prin mii și mii de căi minunate ale înțelepciunii și providenței Tale, când vrei să salvezi un păcătos pierdut ! Studentul a luat întâmplător în mână un chibrit, fără să se gândească la

ceva anume.

„Chibriturile suedeze” nu fuseseră încă descoperite ; astfel că acest chibrit, la nivelul științei de atunci, avea puțin sulf în dosul capătului cu fosfor.

Studentul a aprins chibritul fără să bănuiască nimic ; fosforul a scânteiat, sulful a început să ardă fierbinte.

Studentul a pus, întâmplător, fără să se gândească prea mult, chibritul cu sulful arzător pe pervazul ferestrei și a stins flacăra.

Astfel, chibritul zăcea, pur și simplu acolo, iar soarele îi picta umbra pe pervazul ferestrei.

„Iată aici un astfel de semn al soarelui”, a zis studentul pentru sine, „dar umbrei n-o să-i treacă niciodată prin cap să dea înapoi.”

Între timp a luat întâmplător în mână lentila dublu șlefuită concav și a mișcat-o întâmplător între soare și chibrit ; dar cine i-a zugrăvit șocul ? –

Dintr-odată umbra s-a întors înapoi !

Dacă un trăsnet ar fi căzut din senin la picioarele lui, trecând prin tavan, studentul n-ar fi putut sta altfel acolo.

El a dus la împlinire cu propria lui mână, cu mijloace așa de simple, în propria lui cameră, minunea despre care credea că nici chiar Dumnezeu! Atotputernic n-ar fi putut s-o realizeze altfel decât prin dereglarea întregului sistem solar.

„Dumnezeule mare”, a strigat el, „acum am aflat că Tu și toată lucrarea Ta ești mai mare decât ar putea să cuprindă mintea omului.

De acum încolo vreau să Te cred pe cuvânt, chiar și acolo unde rațiunea mea nu este suficientă ca să înțeleagă revelația Ta.

[Continuare pe pagina 4]